

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

23. listopadu 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2010/64/EU – Článek 5 – Kvalita tlumočení a překladu – Směrnice 2012/13/EU – Právo na informace v trestním řízení – Článek 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 – Právo na informace o obvinění – Právo na tlumočení a překlad – Směrnice 2016/343/EU – Právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces – Článek 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Článek 267 SFEU – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Přípustnost – Mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona proti předkládacímu rozhodnutí – Kárné řízení – Pravomoc soudu vyššího stupně prohlásit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za protiprávní“

Ve věci C-564/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Pesti Központi Kerületi Bíróság (obvodní soud pro Pešť-střed, Maďarsko) ze dne 11. července 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 24. července 2019, doplněným rozhodnutím ze dne 18. listopadu 2019, došlým Soudnímu dvoru téhož dne, v trestním řízení proti

IS,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, S. Rodin a I. Jarukaitis (zpravodaj), předsedové senátů, J.-C. Bonichot, P. G. Xuereb, N. Piçarra, L. S. Rossi a A. Kumin, soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: I. Illéssy, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. ledna 2021,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za IS A. Pintérem a B. Csirem, ügyvédek,
- za maďarskou vládu M. Z. Fehérem a R. Kissné Berta, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu K. Bulterman, P. Huurnink a J. Langerem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: maďarština.

- za švédskou vládu původně H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg a A. Falk, poté O. Simonssonem, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, M. Salborn Hodgson, A. M. Runeskjöld a R. Shahsavan Eriksson, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi původně A. Tokárem, H. Krämerem a R. Troostersem, poté A. Tokárem, M. Wasmeierem a P. J. O. Van Nuffelem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. dubna 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. 2010, L 280, s. 1), čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. 2012, L 142, s. 1), čl. 6 odst. 1 a čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU, článku 267 SFEU a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci trestního řízení zahájeného proti IS, švédskému státnímu příslušníkovi tureckého původu, pro porušení ustanovení maďarského práva upravujících nabývání nebo přepravu palných zbraní nebo střeliva.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2010/64

- 3 Body 5, 12 a 24 odůvodnění směrnice 2010/64 uvádějí:

„(5) Článek 6 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod [, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950] a článek 47 [Listiny] stanoví právo na spravedlivý proces. Ustanovení čl. 48 odst. 2 Listiny zaručuje dodržování práva na obhajobu. Tato směrnice respektuje tato práva a měla by být v tomto smyslu prováděna.

[...]

(12) Tato směrnice [...] [s]tanoví společná minimální pravidla, která je třeba uplatňovat v oblasti tlumočení a překladu v trestním řízení s cílem posílit vzájemnou důvěru mezi členskými státy.

[...]

(24) Členské státy by měly zajistit, aby mohla být provedena kontrola přiměřenosti poskytovaného tlumočení a překladu, pokud jsou příslušné orgány upozorněny na určitý případ.“

4 Článek 2 této směrnice, nadepsaný „Právo na tlumočení“, zní takto:

„1. Členské státy zajistí, aby podezřelému nebo obviněnému, který nemluví jazykem trestního řízení nebo mu nerozumí, bylo bez prodlení poskytnuto tlumočení při trestním řízení před orgány činnými v trestním řízení, včetně policejního výslechu, všech soudních jednání a jiných nezbytných předběžných jednání.

[...]

5. Členské státy zajistí, aby měl v souladu s postupy vnitrostátního práva podezřelý nebo obviněný právo vznést námitku proti rozhodnutí, že tlumočení není zapotřebí, a v případech, kdy bylo tlumočení poskytnuto, možnost podat stížnost na kvalitu tlumočení, nepovažuje-li ji za dostatečnou pro zaručení spravedlivého řízení.

[...]

8. Tlumočení, které se poskytuje na základě tohoto článku, musí být dostatečně kvalitní pro zaručení spravedlivého řízení, zejména tím, že se zajistí, aby se podezřelý nebo obviněný mohl seznámit se s tím, co je mu kladeno za vinu, a mohl uplatnit své právo na obhajobu.“

5 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Právo na překlad podstatných dokumentů“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby podezřelému nebo obviněnému, který nerozumí jazyku daného trestního řízení, byl v přiměřené lhůtě poskytnut písemný překlad všech dokumentů, které jsou podstatné pro zajištění toho, aby byl schopen uplatnit své právo na obhajobu, a pro zaručení spravedlivého řízení.

2. Mezi podstatné dokumenty patří veškerá rozhodnutí zbavující danou osobu svobody, obvinění či obžaloba a veškeré rozsudky.

[...]

5. Členské státy zajistí, aby měl v souladu s postupy vnitrostátního práva podezřelý nebo obviněný právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí, že překlad dokumentů nebo jejich částí není zapotřebí, a v případech, kdy byl překlad poskytnut, možnost podat stížnost na kvalitu překladu, nepovažuje-li ji za dostatečnou pro zaručení spravedlivého řízení.

[...]

9. Překlad poskytovaný na základě tohoto článku musí být dostatečně kvalitní pro zaručení spravedlivého řízení, zejména tím, že zajistí, aby se podezřelý nebo obviněný mohl seznámit se s tím, co je mu kladeno za vinu, a mohl uplatnit své právo na obhajobu.“

6 Článek 5 téže směrnice, nadepsaný „Kvalita tlumočení a překladu“, stanoví:

„1. Členské státy přijmou konkrétní opatření k zajištění kvality poskytovaného tlumočení a překladu odpovídající požadavkům čl. 2 odst. 8 a čl. 3 odst. 9.

2. Za účelem podpory přiměřenosti tlumočení a překladu a účinného přístupu k nim členské státy usilují o zavedení rejstříku či rejstříků náležitě kvalifikovaných nezávislých překladatelů a tlumočnicků. Jakmile budou tyto rejstříky či tento rejstřík zavedeny, budou tam, kde je to vhodné, zpřístupněny právním zástupcům a příslušným orgánům.

[...]“

Směrnice 2012/13

7 Body 5, 30 a 34 odůvodnění směrnice 2012/13 znějí následovně:

„(5) Článek 47 [Listiny] a článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen ‚EÚLP‘) zakotvují právo na spravedlivý proces. Ustanovení čl. 48 odst. 2 Listiny zaručuje respektování práva na obhajobu.

[...]

(30) Dokumenty, a kde je to vhodné, fotografie a zvukové a obrazové záznamy, které mají podstatný význam pro účinné napadení zákonnosti zatčení nebo zadržení podezřelého nebo obviněného podle vnitrostátního práva, by měly být této osobě nebo jejímu právníkovi zpřístupněny nejpozději před tím, než má příslušný justiční orgán rozhodnout o zákonnosti zatčení nebo zadržení v souladu s čl. 5 odst. 4 EÚLP, a v náležitém čase, jenž umožňuje účinný výkon práva na napadení zákonnosti zatčení nebo zadržení.

[...]

(34) Přístup k materiálům k případu v souladu s touto směrnicí by měl být umožněn bezplatně, aniž by byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy členských států stanovující poplatky za zhotovování kopií dokumentů ze spisu nebo hrazení nákladů na zaslání materiálů dotčené osobě nebo jejímu právníkovi.“

8 Článek 1 této směrnice, který uvádí předmět této směrnice, stanoví:

„Tato směrnice stanoví pravidla týkající se práva podezřelých a obviněných na informace o jejich právech v trestním řízení a o obvinění proti nim. Stanoví rovněž pravidla o právu osob v řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu na informace o jejich právech.“

9 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Právo na informace o právech“, stanoví následující:

„1. Členské státy zajistí, aby byl každý podezřelý nebo obviněný neprodleně informován alespoň o následujících procesních právech, jak jsou uplatňována podle jejich vnitrostátního práva, aby tato práva mohla být účinně uplatněna:

a) o právu na přístup k právníkovi;

- b) o právu na bezplatné právní poradenství a podmínky pro získání tohoto poradenství;
- c) o právu na to být seznámen s obviněním v souladu s článkem 6;
- d) o právu na tlumočení a překlad;
- e) o právu nevypovídat.

2. Členské státy zajistí, aby byly informace uvedené v odstavci 1 poskytovány ústně nebo písemně a vyjádřeny srozumitelně a přístupně, s ohledem na jakékoli zvláštní potřeby zranitelných podezřelých či zranitelných obviněných.“

- 10 Článek 4 téže směrnice, nadepsaný „Poučení o právech při zatčení“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby podezřelý nebo obviněný, který je zatčen nebo zadržen, neprodleně obdržel písemné poučení o svých právech. Musí mít možnost si toto poučení přečíst a ponechat si je u sebe po celou dobu, kdy je zbaven svobody.

[...]

5. Členské státy zajistí, aby podezřelý nebo obviněný obdržel písemné poučení o právech sepsané v jazyce, kterému rozumí. Není-li písemné poučení o právech v příslušném jazyce k dispozici, musí být podezřelý nebo obviněný o svých právech poučen ústně v jazyce, kterému rozumí. Písemné poučení o právech v jazyce, kterému podezřelý nebo obviněný rozumí, se mu poskytne bez zbytečného odkladu.“

- 11 Článek 6 směrnice 2012/13, nadepsaný „Právo na informace o obvinění“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby byly podezřelému nebo obviněnému poskytnuty informace o trestném činu, z jehož spáchání je podezírán nebo obviněn. Tyto informace mu musí být poskytnuty neprodleně a v tak podrobné formě, aby byl zajištěn spravedlivý proces a účinný výkon práva na obhajobu.

2. Členské státy zajistí, aby byl podezřelý nebo obviněný, který je zatčen nebo zadržen, informován o důvodech svého zatčení nebo zadržení, a to i o trestném činu, z jehož spáchání je podezírán nebo obviněn.

3. Členské státy zajistí, aby nejpozději při předložení obžaloby soudu, byly poskytnuty podrobné informace o obvinění, včetně informací o povaze a právní kvalifikaci trestného činu a o formě účasti obviněného.

[...]“

- 12 Článek 7 téže směrnice, nadepsaný „Právo na přístup k materiálům k případu“, stanoví:

„1. Je-li určitá osoba zatčena a zadržena ve kterémkoli stadiu trestního řízení, zajistí členské státy, aby zatčené osobě nebo jejímu právníkovi byly zpřístupněny dokumenty související s daným případem, jež se nachází v držení příslušných orgánů a jež jsou nezbytné pro účinné napadení zákonnosti zatčení či zadržení podle vnitrostátního práva.

2. Členské státy zajistí, aby byl podezřelému nebo obviněnému či jeho právníkovi zajištěn přístup alespoň ke všem podstatným důkazům nacházejícím se v držení příslušných orgánů, ať svědčí ve prospěch či v neprospěch podezřelého nebo obviněného, aby byly zajištěny spravedlivý proces a příprava obhajoby.

[...]

- 13 Článek 8 uvedené směrnice, nazvaný „Kontrola a opravné prostředky“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby každé poskytnutí informací podezřelému nebo obviněnému podle článků 3 až 6 bylo zaznamenáno postupem uvedeným v právních předpisech daného členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby podezřelý nebo obviněný či jeho právník měl právo postupem podle vnitrostátního práva napadnout případné neposkytnutí nebo odmítnutí poskytnutí informací v souladu s touto směrnicí příslušnými orgány.“

Směrnice (EU) 2016/343

- 14 Body 1 a 9 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a práva být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1), uvádějí:

„(1) Presumpce nevinny a právo na spravedlivý proces jsou zakotveny v člancích 47 a 48 [Listiny], článku 6 [EÚLP], článku 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a článku 11 Všeobecné deklarace lidských práv.

[...]

(9) Cílem této směrnice je posílit právo na spravedlivý proces v trestním řízení stanovením společných minimálních pravidel pro některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při řízení před soudem.“

- 15 Článek 8 této směrnice, nadepsaný „Právo být přítomen při řízení před soudem“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby podezřelá nebo obviněná osoba měla právo být ve vlastní věci přítomna při řízení před soudem.

2. Členské státy mohou stanovit, že řízení před soudem, jež může vést k rozhodnutí o vině či nevině podezřelé nebo obviněné osoby, se může konat v její nepřítomnosti, pokud:

- a) podezřelá nebo obviněná osoba byla o řízení před soudem řádně vyrozuměna a na následky nedostavení se k soudu upozorněna; nebo
- b) podezřelá nebo obviněná osoba, jež byla o řízení před soudem vyrozuměna, je zastupována zmocněným obhájcem, jehož si tato podezřelá či obviněná osoba zvolila, nebo jenž jí byl ustanoven státem.

[...]

4. Pokud právní řád členských států umožňuje provést řízení před soudem v nepřítomnosti podezřelé nebo obviněné osoby, avšak nelze splnit podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku, neboť přes vynaložení přiměřeného úsilí nemohlo být zjištěno místo pobytu podezřelé či obviněné osoby, mohou členské státy stanovit, že takové rozhodnutí lze přesto vynést a vykonat. V takovém případě členské státy zajistí, aby v okamžiku vyrozumění podezřelé nebo obviněné osoby o takovém rozhodnutí, zejména při jejím zadržení, byla tato osoba rovněž v souladu s článkem 9 poučena o možnosti napadnout takové rozhodnutí a o právu na nové řízení před soudem či na uplatnění jiného prostředku právní nápravy.

[...]

- 16 Článek 9 uvedené směrnice, nadepsaný „Právo na nové řízení před soudem“, stanoví:

„Členské státy zajistí, aby v případech, kdy podezřelá nebo obviněná osoba nebyla přítomna při řízení, které bylo proti ní vedeno před soudem, a kdy nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 8 odst. 2, měla tato osoba právo na nové řízení před soudem nebo jiný prostředek právní nápravy, který umožní nově posoudit skutkový stav věci, včetně vyhodnocení nových důkazů, a který může vést ke zrušení původního rozhodnutí. Členské státy v této souvislosti zajistí, aby tato podezřelá nebo obviněná osoba měla právo být přítomna při řízení před soudem, aktivně se jej účastnit v souladu s vnitrostátními procesními předpisy a vykonávat své právo na obhajobu.“

Maďarské právo

- 17 Ustanovení § 78 odst. 1 a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (zákon XC z roku 2017, kterým se přijímá trestní řád, *Magyar Közlöny* 2017/90, dále jen „trestní řád“) v podstatě stanoví, že pokud účastník trestního řízení hodlá pro účely tohoto řízení používat jiný jazyk než maďarský jazyk, má právo používat svůj mateřský jazyk a právo na pomoc tlumočníka.
- 18 Podle ustanovení § 201 odst. 1 trestního řádu lze v trestním řízení jmenovat jako tlumočníka pouze tlumočníka s úředně osvědčenou kvalifikací, ale není-li to možné, může být jmenován i tlumočník s dostatečnou znalostí dotčeného jazyka.
- 19 Ustanovení § 490 odst. 1 a 2 tohoto trestního řádu stanoví, že vnitrostátní soud může buď bez návrhu, nebo na návrh účastníků řízení přerušit řízení a obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 20 Ustanovení § 491 odst. 1 písm. a) uvedeného trestního řádu stanoví, že trestní řízení, v rámci kterého bylo řízení přerušeno, musí být obnoveno, jestliže důvody přerušení přestaly existovat.
- 21 Ustanovení § 513 odst. 1 písm. a) téhož trestního řádu stanoví, že předkládací rozhodnutí nelze napadnout běžnou žalobou.
- 22 Podle § 667 odst. 1 trestního řádu může legfőbb ügyész (nejvyšší státní zástupce, Maďarsko) podat ke Kúria (Nejvyšší soud, Maďarsko) „mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona“ směřující k určení protiprávnosti rozsudků a usnesení vydaných soudy nižšího stupně.

23 Ustanovení § 669 tohoto trestního řádu stanoví:

„1. Prohlásí-li Kúria [(Nejvyšší soud)] opravný prostředek v zájmu zákona za opodstatněný, v rozsudku určí, že rozhodnutí, které je napadeno tímto opravným prostředkem, je protiprávní, a v opačném případě uvedený opravný prostředek zamítne usnesením.

2. Určí-li Kúria [(Nejvyšší soud)], že dotčené rozhodnutí je protiprávní, může osvobodit obviněného, odmítnout nucenou léčbu, ukončit řízení, uložit mírnější trest nebo uplatnit mírnější opatření, zrušit napadené rozhodnutí a případně vrátit věc soudu rozhodujícímu ve věci samé za účelem nového řízení.

3. Mimo případy uvedené v odstavci 2 může Kúria [(Nejvyšší soud)] svým rozhodnutím pouze určit protiprávnost.

[...]“

24 Podle ustanovení § 755 odst. 1 písm. a) a aa) uvedeného trestního řádu v případě, že je obviněný, jehož bydliště v zahraničí je známé, řádně předvolán a nedostaví se k jednání, musí trestní řízení probíhat v nepřítomnosti, pokud není namístě vydat evropský nebo mezinárodní zatýkácí rozkaz, nebo není-li takový zatýkácí rozkaz vydán vzhledem k tomu, že státní zástupce nenavrhuje uložení trestu odnětí svobody nebo umístění do střediska výchovné péče.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

25 Předkládajícímu soudu, který rozhoduje samosoudcem, Pesti Központi Kerületi Bíróság (obvodní soud pro Pešť-střed, Maďarsko) bylo předloženo trestní stíhání zahájené proti IS, švédskému státnímu příslušníkovi tureckého původu, pro podezření z porušení ustanovení maďarského práva upravujících nabývání, držení, výrobu, obchodování, dovoz, vývoz nebo přepravu palných zbraní nebo střeliva. Jazykem soudního řízení je maďarština, kterou obviněný neovládá. Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že obviněný může komunikovat pouze prostřednictvím tlumočníka.

26 IS byl zatčen v Maďarsku dne 25. srpna 2015 a téhož dne byl vyslechnut jako „podezřelý“. Před tímto výslechem požádal IS o pomoc obhájce a tlumočníka a při výslechu, kterého se obhájce nemohl zúčastnit, byl IS informován o podezřeních vůči jeho osobě. IS odmítl vypovídat z důvodu, že se nemohl poradit se svým obhájcem.

27 Během uvedeného výslechu využil vyšetřovatel tlumočníka švédského jazyka. Podle předkládajícího soudu však neexistuje žádná informace ohledně způsobu, jakým byl tlumočník vybrán a jak byly ověřeny jeho schopnosti, ani o skutečnosti, že si tlumočník a IS navzájem rozuměli.

28 IS byl po uvedeném výslechu propuštěn. IS bydlí mimo Maďarsko a dopis zaslaný na dříve oznámenou adresu se vrátil s poznámkou „nevyzvednuto“. Předkládající soud uvádí, že ve stadiu soudního řízení je však přítomnost obviněného povinná v přípravném řízení a vydání vnitrostátního zatýkácího rozkazu nebo evropského zatýkácího rozkazu je možné pouze v případech, kdy může být obviněnému uložen trest odnětí svobody. Předkládající soud však

uvádí, že státní zástupce v projednávané věci požadoval uložení peněžitého trestu, a tudíž pokud se obviněný nedostaví k uvedenému datu, je předkládající soud povinen pokračovat v řízení bez účasti obviněného.

- 29 Za těchto okolností předkládající soud na prvním místě uvádí, že čl. 5 odst. 1 směrnice 2010/64 stanoví, že členské státy přijmou konkrétní opatření k zajištění kvality poskytovaného tlumočení a překladu odpovídající požadavkům čl. 2 odst. 8 a čl. 3 odst. 9 této směrnice, což znamená, že tlumočení musí být dostatečně kvalitní pro zaručení spravedlivého řízení, zejména tím, že zajistí, aby se podezřelý nebo obviněný mohl seznámit s tím, co je mu kladeno za vinu, a mohl uplatnit své právo na obhajobu. Předkládající soud rovněž uvádí, že čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice stanoví, že za účelem podpory přiměřenosti tlumočení a překladu a účinného přístupu k nim členské státy usilují o zavedení rejstříku či rejstříků náležitě kvalifikovaných nezávislých tlumočnicků.
- 30 Předkládající soud mimoto uvádí, že čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2012/13 stanoví, že podezřelému nebo obviněnému musí být neprodleně poskytnuty informace o jejich právech sepsané v jazyce, kterému rozumí, jakož i o trestném činu, z jehož spáchání je podezírán nebo obviněn.
- 31 V této souvislosti předkládající soud uvádí, že v Maďarsku neexistuje žádný úřední rejstřík překladatelů a tlumočnicků a že maďarská právní úprava neuvádí, kdo může být v trestním řízení jmenován jako překladatel nebo tlumočnick *ad hoc*, nebo podle jakých kritérií, přičemž je upraven pouze ověřený překlad dokumentů. Vzhledem k neexistenci takové právní úpravy není podle předkládajícího soudu obhájce ani soud schopen ověřit kvalitu tlumočení. Podezřelý nebo obviněný, který neovládá maďarský jazyk, je podle předkládajícího soudu informován prostřednictvím tlumočnicka o tom, z čeho je podezříván, a o svých procesních právech při prvním výslechu v tomto postavení, ale v případě, že tlumočnick nemá příslušné odborné znalosti, může být podle předkládajícího soudu porušeno právo dotyčné osoby na informace o jejich právech a právo na obhajobu.
- 32 Podle předkládajícího soudu tedy vyvstává otázka, zda jsou maďarská právní úprava a praxe slučitelné se směrnicemi 2012/13 a 2010/64 a zda z unijní právní úpravy vyplývá, že v případě neslučitelnosti nesmí vnitrostátní soud pokračovat v trestním řízení v nepřítomnosti.
- 33 Na druhém místě předkládající soud uvádí, že od vstupu soudní reformy v platnost dne 1. ledna 2012 spadá správa a ústřední řízení soudního systému pod předsedu Országos Bírószági Hivatal (Národní úřad spravedlnosti, Maďarsko, dále jen „NÚS“), který je jmenován maďarským parlamentem na dobu devíti let, a tento předseda má rozsáhlé pravomoci, včetně pravomoci rozhodovat o přidělení soudců, jmenovat předsedy soudů a zahájit kárné řízení proti soudcům.
- 34 Předkládající soud dále uvádí, že Országos Bírói Tanács (Národní soudní rada, dále jen „NSR“) – jejíž členové jsou voleni soudci – dohlíží na jednání předsedy NÚS a v určitých případech schvaluje jeho rozhodnutí. Dne 2. května 2018 přitom NSR přijala dle předkládajícího soudu zprávu, ve které konstatovala, že předseda NÚS porušil zákon svou praxí, která spočívala v tom, že bez odpovídajícího odůvodnění prohlásil, že jmenování soudců a předsedů soudů na volná místa bylo neúspěšné, a v návaznosti na to v několika případech jmenoval dočasné předsedy soudů podle svého výběru. Dne 24. dubna 2018 předseda NÚS podle předkládajícího soudu prohlásil, že fungování NSR není v souladu se zákonem, a od té doby odmítal spolupracovat s tímto orgánem a jeho členy. Předkládající soud uvádí, že NSR již několikrát avizovala, že předseda NÚS a předsedové soudů jím jmenování nerespektují pravomoci NSR.

- 35 Předkládající soud dále uvádí, že předseda Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti, Maďarsko), který je odvolacím soudem předkládajícího soudu, takto byl dočasně jmenován předsedou NÚS. Ke zdůraznění relevance této informace předkládající soud poukazuje na vliv, který může mít předseda NÚS na pracovní činnost a služební postup soudců, včetně rozdělování věcí, kárné pravomoci a pracovní prostředí.
- 36 V této souvislosti se předkládající soud, který odkazuje jednak na několik posudků a mezinárodních zpráv, které konstatovaly nadměrnou koncentraci pravomocí v rukou předsedy NÚS a neexistenci protiváhy této pravomoci, a jednak na judikaturu Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva, táže, zda je taková situace slučitelná se zásadou nezávislosti soudů zakotvenou v článku 19 SEU a v článku 47 Listiny. Předkládající soud se rovněž dotazuje, zda lze v takové souvislosti považovat před ním probíhající řízení za spravedlivé.
- 37 Na třetím místě předkládající soud poukazuje na to, že legislativní novelou, která vstoupila v platnost dne 1. září 2018, byly zvýšeny určité příplatky státních zástupců, ačkoli pravidla pro odměňování soudců nebyla změněna. V důsledku toho jsou platy soudců poprvé po desetiletí nižší než platy státních zástupců v odpovídající kategorii, kteří mají stejný platový stupeň a stejný počet odpracovaných let. NSR tuto situaci podle předkládajícího soudu oznámila maďarské vládě, která slíbila reformu platů nejpozději dne 1. ledna 2020, ale návrh zákona v tomto smyslu nebyl dosud předložen, takže platy soudců zůstaly nezměněny od roku 2003. Předkládající soud si tedy klade otázku, zda s ohledem zejména na inflaci a zvýšení průměrné mzdy v Maďarsku v průběhu let se neupravení platů těchto soudců z dlouhodobého hlediska nerovná jejich snížení a zda tento důsledek nevyplývá z úmyslného záměru maďarské vlády dostat je do méně výhodného postavení ve srovnání se státními zástupci. Navíc praxe spočívající v poskytování prémie a odměn, někdy velmi vysokých s ohledem na základní plat soudců, některým z nich, svévolným způsobem ze strany předsedy NÚS a předsedů soudů, porušuje podle předkládajícího soudu obecným a systematickým způsobem zásadu nezávislosti soudnictví.
- 38 Za těchto okolností se Pesti Központi Kerületi Bíróság (obvodní soud pro Pešť-střed, Maďarsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) a) Mají být čl. 6 odst. 1 SEU a čl. 5 odst. 2 směrnice 2010/64 vykládány v tom smyslu, že pro účely zajištění práva na spravedlivý proces pro obviněné, kteří neovládají jednacím jazyk, musí dotýcný členský stát vytvořit registr nezávislých a řádně kvalifikovaných překladatelů a tlumočnicků, nebo – pokud registr neexistuje – zajistit, že může být kontrolována odpovídající kvalita tlumočení v soudním řízení?
- b) V případě kladné odpovědi na první otázku a v případě, že v projednávané věci nelze vzhledem k absenci odpovídající kvality tlumočení určit, zda byl obviněný informován o podezření nebo obvinění, která proti němu byla vznesena, mají být čl. 6 odst. 1 SEU a čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2012/13 vykládány v tom smyslu, že za těchto okolností nelze pokračovat v řízení v nepřítomnosti?
- 2) a) Má být zásada nezávislosti soudnictví zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU, v článku 47 [Listiny] a v judikatuře Soudního dvora vykládána v tom smyslu, že dojde k jejímu porušení, pokud [předseda NÚS], pověřený funkcemi ústřední správy soudů, který je jmenován parlamentem a jen jemu se zodpovídá a jen parlament jej může odvolat, obsadí místo předsedy soudu – tj. předsedy, který má zejména pravomoci v oblasti rozdělování věcí, zahajování kárných řízení proti soudcům a hodnocení soudců – prostřednictvím přímého dočasného jmenování, a tím obejde výběrové řízení a trvale ignoruje názor příslušných orgánů samosprávy soudců?

- b) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku a v případě, že soudce, který rozhoduje v dotčené věci, má opodstatněné důvody se obávat, že bude neoprávněně poškozen z důvodu svých soudních a správních činností, musí být uvedena zásada vykládána v tom smyslu, že v takové věci není zajištěn spravedlivý proces?
- 3) a) Má být zásada nezávislosti soudnictví zakotvena v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU, v článku 47 [Listiny] a v judikatuře Soudního dvora vykládána v tom smyslu, že s uvedenou zásadou není slučitelná situace, kdy od 1. září 2018 – na rozdíl od praxe dodržované v předchozích desetiletích – maďarští soudci na základě zákona dostávají odměnu nižší, než je odměna státních zástupců v odpovídající kategorii, kteří mají stejný platový stupeň a stejný počet odpracovaných let, a v níž s ohledem na hospodářskou situaci země nejsou obecně platy soudců v souladu s významem funkcí, které vykonávají, a to zejména s ohledem na praxi prémie přiznávaných podle volného uvážení vedoucích soudů?
- b) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, má být uvedena zásada nezávislosti soudnictví vykládána v tom smyslu, že za takových okolností nemůže být zaručen spravedlivý proces?“
- 39 Rozhodnutím ze dne 18. listopadu 2019 (dále jen „doplňující žádost o rozhodnutí o předběžné otázce“) podal předkládající soud žádost zejména o doplnění původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 40 Z doplňující žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že dne 19. července 2019 podal nejvyšší státní zástupce na základě § 667 trestního řádu mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona ke Kúria (Nejvyšší soud) směřující proti původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce. Z doplňující žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce rovněž vyplývá, že rozhodnutím ze dne 10. září 2019 Kúria (Nejvyšší soud) rozhodl, že tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je protiprávní v podstatě z důvodu, že položené otázky nejsou relevantní pro řešení sporu v původním řízení (dále jen „rozhodnutí Kúria“).
- 41 Předkládající soud uvádí, že z rozhodnutí Kúria vyplývá, že účelem systému řízení o předběžné otázce zavedeného článkem 267 SFEU je vyzvat Soudní dvůr, aby rozhodl o otázkách týkajících se nikoliv ústavního pořádku členského státu, nýbrž unijního práva, aby byl zajištěn koherentní výklad v rámci Evropské unie. Podle uvedeného rozhodnutí je kromě toho přípustné zastavení trestního řízení pouze pro účely vydání konečného rozhodnutí o vině obviněného. Předkládající soud uvádí, že Kúria (Nejvyšší soud) má přitom za to, že předběžné otázky, jak jsou formulovány předkládajícím soudem v původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, nejsou relevantní pro účely posouzení viny IS, takže je tato žádost protiprávní. Rozhodnutí Kúria podle předkládajícího soudu rovněž uvádí vlastní dřívější zásadní rozhodnutí, podle nichž není důvodné podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za účelem určení, že použitelné maďarské právo není v souladu se základními zásadami chráněnými unijním právem.
- 42 Předkládající soud má za to, že i když se rozhodnutí Kúria omezuje na prohlášení, že je původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce protiprávní, aniž ruší samotné předkládací rozhodnutí, rozhodnutí Kúria vydané v rámci mimořádného opravného prostředku pro porušení zákona bude mít zásadní dopad na následnou judikaturu soudů nižších stupňů vzhledem k tomu, že cílem takových opravných prostředků je harmonizace vnitrostátní judikatury. Z tohoto důvodu by podle předkládajícího soudu mohlo mít rozhodnutí Kúria v budoucnu odrazující účinek na soudce soudů nižšího stupně, kteří by měli v úmyslu předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU.

- 43 Předkládající soud si navíc klade otázku, jak naložit s trestním řízením, které před ním probíhá a je v současné době přerušeno, a je toho názoru, že osud řízení závisí na tom, zda je rozhodnutí Kúria protiprávní, či nikoli.
- 44 Buďto se totiž ukáže, že Kúria (Nejvyšší soud) právem přezkoumal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce a prohlásil ji za protiprávní. V takovém případě by předkládající soud měl být připraven pokračovat v projednávání věci v původním řízení, jelikož podle § 491 odst. 1 písm. a) trestního řádu soud pokračuje v projednání věci, pokud zanikne důvod, pro který bylo řízení přerušeno. Podle předkládajícího soudu je pravda, že žádné ustanovení maďarského práva nestanoví, co je třeba učinit v případě, že projednání věci bylo přerušeno protiprávně. Toto ustanovení trestního řádu by však podle předkládajícího soudu analogicky mohlo být vykládáno v tom smyslu, že v takovém případě by soud byl povinen pokračovat v projednávání věci.
- 45 Anebo se ukáže, že Kúria (Nejvyšší soud) tuto žádost prohlásil za protiprávní neprávem, a v takovém případě by měl soud nižšího stupně nepřihlédnout k rozhodnutí tohoto nejvyššího soudu z důvodu, že je v rozporu s unijním právem, navzdory jeho ústavní pravomoci k zajišťování jednotnosti vnitrostátního práva.
- 46 Kromě toho rozhodnutí Kúria vychází podle předkládajícího soudu z vnitrostátní judikatury, podle níž nemůže být soulad maďarského práva s unijním právem předmětem řízení o předběžné otázce. Taková judikatura je podle předkládajícího soudu v rozporu se zásadou přednosti unijního práva a s judikaturou Soudního dvora.
- 47 Samosoudce předkládajícího soudu dodává, že dne 25. října 2019 proti němu zahájil předseda Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti) kárné řízení na základě týchž důvodů, o které se opírá rozhodnutí Kúria.
- 48 V návaznosti na informaci maďarské vlády, že řízení bylo ukončeno, položil Soudní dvůr dotaz předkládajícímu soudu. V odpovědi ze dne 10. prosince 2019 předkládající soud potvrdil, že předseda Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti) podáním ze dne 22. listopadu 2019 vzal zpět návrh na zahájení tohoto kárného řízení.
- 49 Samosoudce předkládajícího soudu nicméně rovněž uvedl, že v tomto ohledu nemá v úmyslu měnit doplňující žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, jelikož jeho obava vyplývá nikoliv ze skutečnosti, že je proti němu vedeno kárné řízení, ale spíše ze samotné skutečnosti, že takové řízení může být za takových okolností zahájeno.
- 50 Podle samosoudce předkládajícího soudu totiž kvalita jeho práce jako soudce nebyla zpochybněna jeho přímou nadřízenou ani vedoucím trestního oddělení Pesti Központi Kerületi Bíróság (obvodní soud pro Pešť-střed), takže jediným důvodem pro toto kárné řízení je obsah původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 51 Za těchto podmínek se Pesti Központi Kerületi Bíróság (obvodní soud pro Pešť-střed) rozhodl položit Soudnímu dvoru následující dvě doplňující předběžné otázky:
- 4) a) Musí být článek 267 [SFEU] vykládán v tom smyslu, že je s uvedeným ustanovením v rozporu vnitrostátní praxe, podle které soud posledního stupně v řízení směřujícím ke sjednocení judikatury členského státu kvalifikuje usnesení soudu nižšího stupně, kterým bylo zahájeno řízení o předběžné otázce, jako protiprávní, aniž to ovlivnilo právní účinky dotčeného usnesení?

- b) V případě kladné odpovědi [na čtvrtou otázku písm. a)], musí být článek 267 [SFEU] vykládán v tom smyslu, že předkládající soud nesmí přihlížet k rozhodnutím soudů posledního stupně v opačném smyslu ani k zásadním stanoviskům přijatým v zájmu jednoty práva?
 - c) V případě záporné odpovědi na [čtvrtou otázku písm. a)], může se v takových případech pokračovat v přerušném trestním řízení, zatímco probíhá řízení o předběžné otázce?
- 5) Musí být zásada nezávislosti soudnictví zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU, v článku 47 Listiny a v judikatuře Soudního dvora vykládána v tom smyslu, že s ohledem na článek 267 SFEU je tato zásada porušena, když je proti soudci zahájeno kárné řízení z důvodu, že podal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce?“

K žádosti o projednání věci ve zrychleném řízení

- 52 V doplňující žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předkládající soud rovněž požádal, aby byla předmětná věc projednána ve zrychleném řízení podle článku 105 jednacího řádu Soudního dvora. Na podporu této žádosti samosoudce předkládajícího soudu uvádí, že zahájení takového řízení je odůvodněno zejména s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí Kúria a kárné řízení zahájené proti němu mohou mít mimořádně negativní odrazující účinek, který by mohl mít dopad na jakékoli rozhodnutí o zahájení řízení o předběžné otázce podle článku 267 SFEU v budoucnu v Maďarsku.
- 53 Článek 105 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že k žádosti předkládajícího soudu, nebo výjimečně i bez návrhu, může předseda Soudního dvora po vyslechnutí soudce zpravodaje a generálního advokáta rozhodnout o projednání předběžné otázky ve zrychleném řízení, pokud povaha věci vyžaduje, aby byla projednána bez zbytečného odkladu.
- 54 V tomto ohledu je třeba připomenout, že takové zrychlené řízení představuje procesní nástroj, který má reagovat na mimořádně naléhavé situace. Kromě toho z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že zrychlené řízení lze nepoužít, pokud je z důvodu citlivé a složité povahy právních otázek vyvstalých v určité věci takového řízení stěží použitelné, zejména pokud se nejedná jako vhodné zkrátit písemnou část řízení před Soudním dvorem (rozsudek ze dne 18. května 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ a další, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 a C-397/19, EU:C:2021:393, bod 103 a citovaná judikatura).
- 55 V projednávané věci předseda Soudního dvora po vyslechnutí soudce zpravodaje a generálního advokáta rozhodnutím ze dne 19. prosince 2019 zamítl žádost o projednání této věci ve zrychleném řízení. Jak totiž vyplývá z bodu 48 tohoto rozsudku, akt, kterým bylo vůči samosoudci předkládajícího soudu zahájeno kárné řízení, byl vzat zpět. Kromě toho se trestní věc v původním řízení netýká osoby, na kterou se vztahuje opatření spojené se zbavením osobní svobody.
- 56 Za těchto podmínek není na základě informací a vysvětlení poskytnutých předkládajícím soudem zjevné, že by projednávaná věc, která jak vyplývá z bodu 52 tohoto rozsudku, navíc nastoluje otázky vykazující vysoký stupeň citlivosti a složitosti, byla natolik naléhavá, že by bylo odůvodněné výjimečně se odchýlit od obvyklých procesních pravidel použitelných pro řízení o předběžné otázce.

K předběžným otázkám

Ke čtvrté otázce

- 57 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu, kterou je třeba zkoumat na prvním místě, je, zda musí být článek 267 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby nejvyšší soud členského státu v návaznosti na mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona konstatoval protiprávnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, která byla předložena Soudnímu dvoru soudem nižšího stupně na základě uvedeného ustanovení, avšak nebyly tím dotčeny právní účinky rozhodnutí, které obsahuje tuto žádost, a pokud tomu tak je, zda zásada přednosti unijního práva musí být vykládána v tom smyslu, že soudu nižšího stupně ukládá povinnost nepřihlédnout k takovému rozhodnutí nejvyššího soudu.

K přípustnosti

- 58 Maďarská vláda tvrdí, že čtvrtá otázka je nepřijatelná, jelikož důvody uvedené v doplňující žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se nutnosti výkladu unijního práva jsou pro výsledek věci v původním řízení irelevantní, a to zejména s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí Kúria nemá na předkládací rozhodnutí právní účinky. Kromě toho maďarská vláda tvrdí, že domněnky formulované předkládajícím soudem ohledně dopadu, který by toto rozhodnutí mohlo mít v budoucnu na řízení o předběžné otázce, se zakládají na budoucích a hypotetických událostech a jako takové jsou tyto předpoklady rovněž irelevantní pro výsledek původního řízení.
- 59 Nejprve je třeba připomenout, že řízení o předběžné otázce upravené v článku 267 SFEU zavádí úzkou spolupráci mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, založenou na rozdělení úloh mezi nimi a představuje nástroj, jehož prostřednictvím Soudní dvůr poskytuje vnitrostátním soudům výklad unijního práva, který je pro ně nezbytný k vyřešení sporů, jež mají rozhodnout (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. června 2007, *Omni Metal Service*, C-259/05, EU:C:2007:363, bod 16 a citovaná judikatura).
- 60 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je v rámci této spolupráce věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Týkají-li se tedy položené otázky výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout [rozsudek ze dne 24. listopadu 2020, *Openbaar Ministerie (Padělení dokumentů)*, C-510/19, EU:C:2020:953, bod 25 a citovaná judikatura].
- 61 Z toho vyplývá, že k otázkám týkajícím se unijního práva se váže domněnka relevance. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem ze strany Soudního dvora je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém, nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny [rozsudek ze dne 24. listopadu 2020, *Openbaar Ministerie (Padělení dokumentů)*, C-510/19, EU:C:2020:953, bod 26 a citovaná judikatura].
- 62 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci si předkládající soud klade otázku, jak má naložit s původním trestním řízením, pokud rozhodnutí Kúria bude muset být považováno za rozhodnutí v rozporu s unijním právem, je třeba konstatovat, že i když toto rozhodnutí Kúria neruší ani

nemění předkládací rozhodnutí, ani neukládá předkládajícímu soudu, aby tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce vzal zpět nebo pozměnil, rozhodnutí Kúria není pro předkládající soud a původní trestní řízení bez důsledků.

- 63 Pokud totiž tento nejvyšší soud kvalifikuje žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podanou soudem nižšího stupně za protiprávní, má taková kvalifikace nutně důsledky pro soud nižšího stupně, a to i při neexistenci přímých účinků na platnost předkládacího rozhodnutí. V projednávané věci tak musí předkládající soud zejména rozhodnout, zda trvá na svých předběžných otázkách, a současně tedy rozhodnout, zda trvá na svém rozhodnutí přerušit řízení, které Kúria (Nejvyšší soud) v podstatě považoval za protiprávní, nebo zda naopak ve světle tohoto rozhodnutí bere zpět své otázky a pokračuje v původním trestním řízení.
- 64 Jak ostatně vyplývá z předkládacího rozhodnutí, rozhodnutí Kúria bylo zveřejněno v úředním sborníku vyhrazeném pro zásadní rozhodnutí k zajištění jednotnosti vnitrostátního práva.
- 65 Za takových okolností musí předkládající soud kromě toho rovněž posoudit, zda v důsledku toho, že trvá na své původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, nezpůsobí, že jeho meritorní rozhodnutí, které bude vydáno v původním řízení, bude napadeno žalobou z důvodu, že tento soud v průběhu řízení vydal usnesení, kterým podal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou Kúria (Nejvyšší soud) prohlásil za protiprávní.
- 66 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba konstatovat, že čtvrtou otázku nelze považovat za irelevantní pro výsledek původního řízení, a je tedy přípustná.

K věci samé

- 67 Pokud jde na prvním místě o otázku, zda článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby Nejvyšší soud členského státu v návaznosti na mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona konstatoval protiprávnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, která byla Soudnímu dvoru předložena soudem nižšího stupně na základě tohoto ustanovení, avšak nejsou dotčeny právní účinky rozhodnutí, které obsahuje tuto žádost, je třeba připomenout, že stěžejním bodem soudního systému zavedeného Smlouvami je řízení o předběžné otázce upravené v článku 267 SFEU, v ustanovení, které má za cíl prostřednictvím nastoleného dialogu mezi Soudním dvorem a soudy členských států zajistit jednotný výklad unijního práva, čímž umožňuje zaručit jeho soudržnost, plný účinek a autonomii, a v konečném důsledku i specifický charakter práva zavedeného Smlouvami [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. března 2021, A. B. a další (Jmenování soudců u Nejvyššího soudu), C-824/18, EU:C:2021:153, bod 90 a citovaná judikatura].
- 68 Soudní dvůr v tomto ohledu opakovaně rozhodl, že vnitrostátní soudy mají tu nejširší možnost obrátit se na Soudní dvůr s otázkou ohledně výkladu příslušných ustanovení unijního práva, přičemž tato možnost se u soudů rozhodujících v posledním stupni až na výjimky zakotvené v judikatuře Soudního dvora stává povinností (rozsudek ze dne 5. dubna 2016, PFE, C-689/13, EU:C:2016:199, bod 32 a citovaná judikatura).
- 69 Tato možnost i tato povinnost jsou totiž nedílnou součástí systému spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU a patří k funkcím soudu aplikujícímu unijní právo, které tato ustanovení svěřují vnitrostátním soudům (rozsudek ze dne 5. dubna 2016, PFE, C-689/13, EU:C:2016:199, bod 33).

- 70 Pokud tedy vnitrostátní soud, kterému byla věc předložena, dospěje k závěru, že před ním v této věci vyvstala otázka týkající se výkladu či platnosti unijního práva, má možnost, resp. povinnost obrátit se na Soudní dvůr s předběžnou otázkou, a vnitrostátní legislativa ani judikatura nemůže tuto možnost, resp. povinnost vyloučit (rozsudek ze dne 5. dubna 2016, PFE, C-689/13, EU:C:2016:199, bod 34).
- 71 Ačkoli je v projednávané věci v rozhodnutí Kúria konstatována pouze protiprávnost původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a uvedené rozhodnutí Kúria neruší rozhodnutí, které tuto žádost obsahuje, ani neukládá předkládajícímu soudu, aby vzal uvedenou žádost zpět a pokračoval v původním řízení, Kúria (Nejvyšší soud) přezkoumáváním legality této žádosti z hlediska § 490 trestního řádu provádí, jak rovněž uvádí generální advokát v bodě 43 svého stanoviska, přezkum původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, který se podobá přezkumu prováděnému Soudním dvorem k určení, zda je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce přípustná.
- 72 I když článek 267 SFEU nebrání tomu, aby bylo předkládací rozhodnutí napadeno opravným prostředkem vnitrostátního práva, je rozhodnutí nejvyššího soudu, kterým je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce prohlášena za protiprávní z důvodu, že položené otázky nejsou relevantní a nezbytné pro vyřešení sporu v původním řízení, neslučitelné s tímto článkem, jelikož posouzení těchto skutečností spadá do výlučné pravomoci Soudního dvora rozhodovat o přípustnosti předběžných otázek, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora připomenuté v bodech 60 a 61 tohoto rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, body 93 až 96).
- 73 Jak kromě toho rovněž uvedl generální advokát v bodě 48 svého stanoviska, účinek unijního práva by byl ohrožen, pokud by výsledek rozhodnutí o opravném prostředku před nejvyšším vnitrostátním soudem mohl bránit vnitrostátnímu soudu, který projednává spor, jenž se řídí unijním právem, ve využití pravomoci, kterou je nadán na základě článku 267 SFEU, předložit Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu nebo platnosti unijního práva, aby mu bylo umožněno rozhodnout, zda je s ním vnitrostátní norma slučitelná, či nikoli (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 45 a citovaná judikatura).
- 74 Ačkoli Kúria (Nejvyšší soud) neuložil předkládajícímu soudu, aby vzal původní žádost o rozhodnutí o předběžné otázce zpět, nic to nemění na tom, že tento nejvyšší soud měl ve svém rozhodnutí za to, že je žádost protiprávní. Takové konstatování protiprávnosti přitom může oslabit jak autoritu odpovědí, které Soudní dvůr poskytne předkládajícímu soudu, tak rozhodnutí, které předkládající soud vydá ve světle těchto odpovědí.
- 75 Kromě toho toto rozhodnutí Kúria může přimět maďarské soudy, aby se zdržely pokládání předběžných otázek Soudnímu dvoru, a to s cílem vyhnout se tomu, že jejich žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce budou napadeny jedním z účastníků řízení na základě uvedeného rozhodnutí nebo budou předmětem mimořádného opravného prostředku pro porušení zákona.
- 76 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud jde o mechanismus řízení o předběžné otázce, „bdělost jednotlivců majících zájem na ochraně svých práv vede k účinné kontrole, která se připojuje k té, kterou články [258 a 259 SFEU] svěřují Evropské komisi a členským státům“

(rozsudek ze dne 5. února 1963, van Gend & Loos, 26/62, EU:C:1963:1, s. 25). Omezení výkonu pravomoci vnitrostátních soudů, kterou jim přiznává článek 267 SFEU, by měla za následek omezení účinné soudní ochrany práv, kterou jednotlivci vyvozují z unijního práva.

- 77 Rozhodnutí Kúria proto zasahuje do výsad přiznaných vnitrostátním soudům článkem 267 SFEU, a tudíž i do účinnosti spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy zavedené mechanismem předběžných otázek (obdobně viz rozsudek ze dne 5. července 2016, Ogňanov, C-614/14, EU:C:2016:514, bod 25).
- 78 Pokud jde na druhém místě o otázku, zda zásada přednosti unijního práva ukládá vnitrostátnímu soudu, který předložil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, jejíž protiprávnost byla konstatována nejvyšším soudem dotyčného členského státu, avšak nebyly dotčeny právní účinky jeho žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, aby takové rozhodnutí nejvyššího soudu nezohlednil, je třeba zaprvé připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora zásada přednosti unijního práva zakotvuje nadřazenost unijního práva nad právem členských států. Tato zásada tedy ukládá všem orgánům členských států povinnost zajišťovat plný účinek jednotlivých unijních norem, přičemž právo členských států nemůže narušovat účinek přiznaný těmto jednotlivým normám na území uvedených států (rozsudek ze dne 18. května 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ a další, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 a C-397/19, EU:C:2021:393, bod 244 a citovaná judikatura).
- 79 Soudní dvůr již opakovaně rozhodl, že podle zásady přednosti unijního práva nemůže mít skutečnost, že se členský stát dovolává ustanovení vnitrostátního práva, i kdyby byla ústavní povahy, vliv na jednotu a účinnost unijního práva. Podle ustálené judikatury totiž účinky spojené se zásadou přednosti unijního práva jsou závazné pro všechny orgány členského státu, aniž tomu mohou bránit zejména vnitrostátní ustanovení o rozdělení soudní příslušnosti, včetně ustanovení ústavní povahy (rozsudek ze dne 18. května 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“ a další, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 a C-397/19, EU:C:2021:393, bod 245 a citovaná judikatura).
- 80 Zadruhé, jak vyplývá z ustálené judikatury, ustanovení vnitrostátního práva, které brání provedení řízení stanoveného v článku 267 SFEU, musí zůstat nepoužito, aniž dotyčný soud musí nejprve žádat o jeho odstranění legislativní cestou nebo jakýmkoliv jiným ústavním postupem či na toto odstranění čekat [rozsudek ze dne 2. března 2021, A. B. a další (Jmenování soudců u Nejvyššího soudu), C-824/18, EU:C:2021:153, bod 141 a citovaná judikatura].
- 81 Z toho vyplývá, že zásada přednosti unijního práva ukládá soudu nižšího stupně, aby nepřihlížel k rozhodnutí nejvyššího soudu dotyčného členského státu, pokud má za to, že toto rozhodnutí zasahuje do výsad, které mu přiznává článek 267 SFEU, a v důsledku toho i do účinnosti spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy zavedené mechanismem předběžných otázek. Je třeba upřesnit, že s ohledem na rozsah těchto výsad nemůže žádný důvod pro zachování tohoto rozhodnutí vyplývat z případné okolnosti, že Soudní dvůr ve svém rozhodnutí o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce konstatuje, že předběžné otázky položené tímto soudem nižšího stupně Soudnímu dvoru jsou zcela nebo zčásti nepřípustné.
- 82 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na čtvrtou otázku odpovědět jednak tak, že článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby nejvyšší soud členského státu v návaznosti na mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona konstatoval protiprávnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, která byla Soudnímu dvoru předložena soudem nižšího stupně na základě tohoto ustanovení, z důvodu, že položené otázky nejsou relevantní a nezbytné

k vyřešení sporu v původním řízení, avšak nejsou dotčeny právní účinky rozhodnutí, které obsahuje tuto žádost, a jednak tak, že zásada přednosti unijního práva ukládá soudu nižšího stupně, aby nepřihlížel k takovému rozhodnutí nejvyššího vnitrostátního soudu.

K páté otázce

- 83 Podstatou páté otázky předkládajícího soudu, kterou je třeba zkoumat na druhém místě, je, zda čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, článek 47 Listiny a článek 267 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo proti vnitrostátnímu soudci zahájeno kárné řízení z důvodu, že předložil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě tohoto článku 267.

K přípustnosti

- 84 Maďarská vláda a Komise namítají nepřípustnost páté otázky. Maďarská vláda v podstatě tvrdí, že kárné řízení zahájené proti samosoudci předkládajícího soudu, které však bylo následně zrušeno a ukončeno, je irelevantní, neboť jeho účinky na rozhodovací funkci samosoudce předkládajícího soudu nelze určit. Pokud jde o Komisi, ta v podstatě tvrdí, že uvedená otázka není relevantní pro účely vyřešení sporu v původním řízení a předkládající soud v každém případě neposkytl žádnou informaci o dopadu zahájení kárného řízení na pokračování trestního řízení, které před ním probíhá.
- 85 V tomto ohledu a ve světle judikatury již připomenuté v bodech 60 a 61 tohoto rozsudku je třeba zdůraznit, že samosoudce předkládajícího soudu v odpovědi ze dne 10. prosince 2019 na žádost o informace, kterou mu předal Soudní dvůr, upřesnil, že i přes zastavení kárného řízení, které proti němu bylo zahájeno, zůstává jeho otázka nadále relevantní, jelikož jeho otázky vyplývají ze samotné skutečnosti, že za takových okolností kárné řízení může být zahájeno, a nezávisí tedy na pokračování tohoto řízení.
- 86 Navíc je třeba konstatovat, že čtvrtá a pátá předběžná otázka spolu úzce souvisejí. Z doplňující žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce totiž vyplývá, že předseda Fővárosi Törvényszék (městský soud v Budapešti) přijal akt požadující zahájení kárného řízení proti samosoudci předkládajícího soudu právě z důvodu rozhodnutí Kúria, kterým byla původní žádost o rozhodnutí o předběžné otázce prohlášena za protiprávní. Podstatou páté otázky samosoudce předkládajícího soudu tak je, zda bude moci nevyhovět rozhodnutí Kúria, když rozhodne ve věci samé v původním řízení, aniž se bude muset obávat, že tím bude obnoveno kárné řízení, které proti němu bylo vedeno na základě rozhodnutí Kúria.
- 87 Stejně jako v rámci čtvrté otázky tedy samosoudce předkládajícího soudu čelí procesní překážce vyplývající z toho, že je vůči němu uplatňována vnitrostátní právní úprava, kterou musí odstranit před tím, než může rozhodnout spor v původním řízení bez vnějšího zasahování a tedy v souladu s článkem 47 Listiny zcela nezávisle [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2020, *Governo della Repubblica italiana (Postavení italských smírčích soudců)*, C-658/18, EU:C:2020:572, bod 46 a citovaná judikatura]. Táže se totiž na podmínky pokračování původního řízení v návaznosti na rozhodnutí Kúria, kterým byla původní žádost o rozhodnutí o předběžné otázce prohlášena za protiprávní a které rovněž sloužilo jako důvod k zahájení kárného řízení proti němu. Projednávaná věc se tak liší od věcí, ve kterých byl vydán rozsudek ze dne 26. března 2020, *Miasto Łowicz a Prokurator Generalny* (C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234), v nichž nebyly

odpovědi na otázky výkladu unijního práva položené Soudnímu dvoru nezbytné pro rozhodnutí předkládajících soudů o procesních otázkách vnitrostátního práva před tím, než mohly rozhodnout o meritu sporů, které jim byly předloženy.

- 88 Z toho vyplývá, že pátá otázka je přípustná.

K věci samé

- 89 Úvodem je třeba konstatovat, že pátá otázka se týká výkladu čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU, článku 47 Listiny a článku 267 SFEU. Z odůvodnění předkládacího rozhodnutí však vyplývá, jak již bylo v podstatě uvedeno v bodech 86 a 87 tohoto rozsudku, že tato otázka vyvstává v souvislosti s procesní obtížností, která musí být vyřešena před tím, než bude možné rozhodnout o meritu sporu v původním řízení, a která zpochybňuje pravomoci, které má předkládající soud v rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU. Pátou otázku je tak třeba analyzovat pouze s ohledem na článek 267 SFEU.
- 90 V tomto ohledu a ve světle judikatury Soudního dvora připomenuté v bodech 68 až 70 a 72 tohoto rozsudku je třeba zdůraznit, že Soudní dvůr již rozhodl, že vnitrostátní ustanovení, ze kterých by vyplývalo, že vnitrostátní soudci mohou být vystaveni kárným řízením z důvodu, že Soudnímu dvoru předložili žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, nelze připustit. Samotná vyhlídka, že proti nim mohou být zahájena taková řízení z důvodu, že předložili žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo se rozhodli na ní trvat po jejím podání, totiž může narušit účinné využití možnosti obrátit se na Soudní dvůr a výkon funkcí soudu pověřeného aplikací unijního práva [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. března 2020, *Miasto Łowicz et Prokurator Generalny*, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 58 a citovaná judikatura, a ze dne 15. července 2021, *Komise v. Polsko (Kárný režim soudců)*, C-791/19, EU:C:2021:596, bod 227].
- 91 Skutečnost, že tito soudci nebudou vystaveni kárným řízením nebo sankcím za využití možnosti obrátit se s předběžnou otázkou na Soudní dvůr, která spadá do jejich výlučné pravomoci, představuje ostatně záruku vlastní jejich nezávislosti, nezávislosti, která je klíčová zvláště pro řádné fungování systému soudní spolupráce, který ztělesňuje mechanismus řízení o předběžné otázce upravený v článku 267 SFEU (rozsudek ze dne 26. března 2020, *Miasto Łowicz et Prokurator Generalny*, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 59 a citovaná judikatura).
- 92 Kromě toho je třeba uvést, že kárné řízení zahájené z důvodu, že se vnitrostátní soudce rozhodl předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, může odradit všechny vnitrostátní soudce od podávání takových žádostí, což by mohlo ohrozit jednotné uplatňování unijního práva.
- 93 S ohledem na výše uvedené je třeba na pátou otázku odpovědět tak, že článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo proti vnitrostátnímu soudci zahájeno kárné řízení z důvodu, že předložil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě tohoto ustanovení.

K první otázce

K přípustnosti

- 94 Podle maďarské vlády je věcí v původním řízení, jak konstatoval Kúria (Nejvyšší soud), věc, jejíž posouzení je z faktického i právního hlediska jednoduché a v zásadě nevyžaduje výklad unijního práva. S odkazem na rozhodnutí Kúria tato vláda obecně tvrdí, že z původního trestního řízení nevyplývá žádná skutečnost nebo okolnost, na jejichž základě by bylo možné dospět k závěru o porušení ustanovení upravujících používání jazyků v průběhu tohoto řízení nebo o porušení povinností ze strany orgánů pověřených věcí, ze kterých by předkládající soud mohl vyvodit nezbytnost výkladu unijního práva. Vzhledem k tomu, že ve věci v původním řízení nenastal konkrétně žádný skutečný problém, pokud jde o kvalitu tlumočení, má podle maďarské vlády první část této otázky hypotetickou povahu, a není tudíž nezbytné ani možné, aby na ni Soudní dvůr odpověděl. Podobně odpověď na druhou část této otázky není s ohledem na skutkové okolnosti věci v původním řízení podle názoru maďarské vlády nezbytná ani vzhledem k tomu, že podle uvedené vlády lze na základě skutečností zjištěných Kúria (Nejvyšší soud) na základě vyšetřovacího spisu konstatovat, že obviněný pochopil obvinění, která vůči němu byla vznesena.
- 95 V tomto ohledu a s ohledem na judikaturu Soudního dvora uvedenou v bodech 60 a 61 tohoto rozsudku je třeba uvést, že předkládající soud v původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jasně uvádí okolnosti, za kterých se rozhodl položit tuto otázku, a důvody, proč ji pokládá. Jak totiž vyplývá z bodů 25 až 28 tohoto rozsudku, věc v původním řízení se týká trestního řízení v nepřítomnosti, které bylo zahájeno proti švédskému státnímu příslušníkovi narozenému v Turecku, který je stíhán pro porušení maďarských právních předpisů o palných zbraních a střelivech, po skončení vyšetřování, v průběhu kterého byl vyslechnut policejními orgány za přítomnosti tlumočnicka švédského jazyka, avšak bez pomoci obhájce, přestože se jednalo o výslech, během něhož mu bylo sděleno, že je podezříván z porušení těchto vnitrostátních právních předpisů. Spor v původním řízení má tedy zjevnou souvislost s ustanoveními směrnic 2010/64 a 2012/13, kterých se týká první otázka.
- 96 Kromě toho, pokud jde o argument maďarské vlády, podle kterého je věc v původním řízení věcí, jejíž posouzení je z faktického i právního hlediska jednoduché, a která v důsledku toho nevyžaduje výklad unijního práva ze strany Soudního dvora, takže žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebyla nezbytná, stačí připomenout, že jak vyplývá z judikatury Soudního dvora uvedené v bodě 60 tohoto rozsudku, je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání rozsudku, tak relevanci otázek, které Soudnímu dvoru klade. Taková okolnost nemůže bránit vnitrostátnímu soudu v tom, aby Soudnímu dvoru položil předběžnou otázku, a nemá tak za následek nepřípustnost takto položené otázky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. dubna 2021, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C-383/19, EU:C:2021:337, bod 33 a citovaná judikatura).
- 97 V důsledku toho je třeba konstatovat, že první otázka je přípustná.

K věci samé

- 98 Na úvod je třeba poznamenat, že první otázka odkazuje na čl. 6 odst. 1 SEU. Toto ustanovení však kromě obecného odkazu na použitelnost Listiny neslouží k úvahám předkládajícího soudu, jak vyplývá z odůvodnění původní žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce. Kromě toho jde o obecné ustanovení, ve kterém Unie uznává, že Listina má stejnou právní sílu jako Smlouvy, a které upřesňuje, že ustanovení Listiny nijak nerozšiřují pravomoci Unie vymezené ve Smlouvách a rovněž upřesňuje metodu výkladu práv, svobod a zásad obsažených v Listině. Za těchto podmínek je toto ustanovení podle všeho irelevantní pro účely analýzy první otázky.
- 99 Soudní dvůr však v souladu se svojí ustálenou judikaturou může zohlednit normy unijního práva, na které vnitrostátní soud ve své otázce neodkázal (rozsudek ze dne 7. srpna 2018, Smith, C-122/17, EU:C:2018:631, bod 34 a citovaná judikatura).
- 100 Článek 48 odst. 1 Listiny stanoví, že každý obviněný se považuje za nevinného, dokud jeho vina nebyla prokázána zákonným způsobem. Článek 48 odst. 2 Listiny nadto uvádí, že každému obviněnému je zaručeno respektování práv na obhajobu.
- 101 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 52 odst. 3 Listiny uvádí, že pokud tato listina obsahuje práva odpovídající právům zaručeným EÚLP, jsou smysl a rozsah těchto práv stejné jako ty, které jim přikládá tato úmluva. Jak přitom vyplývá z vysvětlení k článku 48 Listiny, k nimž je třeba v souladu s čl. 6 odst. 1 třetím pododstavcem SEU a čl. 52 odst. 7 Listiny přihlížet při jejím výkladu, tento článek 48 odpovídá čl. 6 odst. 2 a 3 EÚLP. Soudní dvůr musí tudíž usilovat o to, aby jím podaný výklad článku 48 Listiny zajišťoval úroveň ochrany, která bude v souladu s úrovní, jež je zaručena článkem 6 EÚLP, tak jak jej vykládá Evropský soud pro lidská práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. července 2019, Gambino a Hyka, C-38/18, EU:C:2019:628, bod 39 a citovaná judikatura).
- 102 Za těchto podmínek se předkládající soud v první části první otázky v podstatě táže, zda článek 5 směrnice 2010/64 musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost zavést rejstřík nezávislých překladatelů a tlumočnicků, nebo zajistit, aby mohlo být přezkoumáno, zda tlumočení v soudním řízení mělo odpovídající kvalitu.
- 103 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 5 odst. 2 směrnice 2010/64 stanoví, že „členské státy usilují o zavedení rejstříku či rejstříků náležitě kvalifikovaných nezávislých překladatelů a tlumočnicků“.
- 104 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je pro výklad ustanovení unijního práva třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, nýbrž i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí [rozsudky ze dne 2. září 2015, Surmačs, C-127/14, EU:C:2015:522, bod 28, a ze dne 16. listopadu 2016, DHL Express (Austria), C-2/15, EU:C:2016:880, bod 19].
- 105 Ze samotného znění tohoto ustanovení, které používá sloveso „usilovat“, vyplývá, že vytvoření rejstříku náležitě kvalifikovaných nezávislých překladatelů nebo tlumočnicků představuje spíše programový požadavek než povinnost dosáhnout výsledku, která mimoto sama o sobě nemá žádný přímý účinek.
- 106 Tento doslovný výklad je podpořen kontextem, do kterého uvedené ustanovení zapadá, a cíli sledovanými směrnicí 2010/64.

- 107 Podle jejího bodu 12 odůvodnění tato směrnice stanoví společná minimální pravidla, která je třeba uplatňovat v oblasti tlumočení a překladu v trestním řízení.
- 108 Těmito pravidly by měla být podle bodu 17 odůvodnění uvedené směrnice zajištěna bezplatná a přiměřená jazyková pomoc, jež umožní podezřelému nebo obviněnému, který nemluví jazykem trestního řízení nebo tomuto jazyku nerozumí, plně uplatnit právo na obhajobu a zaručit spravedlivé řízení.
- 109 Pokud jde o kvalitu tlumočení a překladu, bod 24 odůvodnění směrnice 2010/64 uvádí, že by členské státy měly zajistit, aby mohla být provedena kontrola kvality, pokud jsou příslušné orgány upozorněny na určitý případ v tomto ohledu. Kromě toho čl. 5 odst. 1 směrnice 2010/64 stanoví, že členské státy přijmou konkrétní opatření k zajištění kvality poskytovaného tlumočení a překladu odpovídající požadavkům čl. 2 odst. 8 této směrnice, přičemž posledně uvedené ustanovení uvádí, že tlumočení „musí být dostatečně kvalitní pro zaručení spravedlivého řízení, zejména tím, že se zajistí, aby se podezřelý nebo obviněný mohl seznámit s tím, co je mu kladeno za vinu, a mohl uplatnit své právo na obhajobu“.
- 110 Z těchto ustanovení a z těchto bodů odůvodnění vyplývá, bez ohledu na konkrétní prováděcí pravidla k článku 5 směrnice 2010/64, že tato směrnice vyžaduje, aby členské státy přijaly „konkrétní opatření“ k zajištění „dostatečně kvalitního“ tlumočení tak, aby jednak bylo zaručeno, že dotyčné osoby budou seznámeny s tím, co je jim kladeno za vinu, a budou moci vykonat své právo na obhajobu, a jednak bude zajištěn řádný výkon spravedlnosti. V tomto ohledu vytvoření rejstříku nezávislých překladatelů nebo tlumočnicků představuje jeden z prostředků, které mohou přispět k dosažení takového cíle. I když tedy nelze mít za to, že vytvoření takového rejstříku bylo touto směrnicí členským státům uloženo, nic to nemění na tom, že čl. 5 odst. 1 této směrnice stanoví dostatečně přesným a bezpodmínečným způsobem na to, aby se jej mohl jednotlivec dovolávat a aby jej mohl uplatnit vnitrostátní soud, že členské státy přijmou konkrétní opatření k zajištění kvality poskytnutého tlumočení a překladu a za tímto účelem budou mít k dispozici odpovídající služby a usnadní účinný přístup k těmto službám.
- 111 Článek 2 odst. 5 směrnice 2010/64 v tomto ohledu bezpodmínečně a přesně stanoví, že členské státy zajistí, aby měl v souladu s postupy vnitrostátního práva podezřelý nebo obviněný „možnost podat stížnost na kvalitu tlumočení, nepovažuje-li ji za dostatečnou pro zaručení spravedlivého řízení“.
- 112 Taková možnost však nezabavuje členské státy jejich povinnosti stanovené v čl. 5 odst. 1 směrnice 2010/64 ve spojení zejména s jejím čl. 2 odst. 8, přijmout „konkrétní opatření“ k zajištění toho, aby poskytnuté tlumočení bylo „dostatečně kvalitní“, zejména v případě neexistence rejstříku nezávislých překladatelů nebo tlumočnicků.
- 113 V tomto ohledu dodržení požadavků kladených na spravedlivý proces znamená zajistit, aby obviněný věděl, z čeho je viněn a mohl se bránit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2015, Covaci, C-216/14, EU:C:2015:686, bod 39 a citovaná judikatura). Povinnost příslušných orgánů se tedy neomezuje na jmenování tlumočnicka. Přísluší jim kromě toho, jakmile jsou v daném případě upozorněni, aby provedly kontrolu kvality zajištěného tlumočení (v tomto smyslu viz rozsudek ESLP, 18. října 2006, Hermi v. Itálie, CE:ECHR:2006:1018JUD001811402, bod 70).

- 114 Skutečnost, že vnitrostátní soudy nepřezkoumávají tvrzení o nedostatečných výkonech tlumočníka, totiž může vést k porušení práva na obhajobu (v tomto smyslu viz rozsudek ESLP, 24. června 2019, Knox v. Itálie, CE:ECHR:2019:0124JUD007657713, body 182 a 186).
- 115 Vnitrostátní soudy tudíž musí k tomu, aby zajistily, že podezřelý nebo obviněný, který nemluví jazykem trestního řízení a nerozumí jazyku trestního řízení, byl i přesto řádně informován o tom, co je mu kladeno za vinu, kontrolovat, zda bylo této osobě poskytnuto „dostatečně kvalitní“ tlumočení, aby pochopila obvinění, které proti ní bylo vzneseno, a to proto, aby bylo zaručeno spravedlivé řízení. Aby vnitrostátní soudy mohly provést toto ověření, musí mít zejména přístup k informacím o postupu výběru a ustanovování nezávislých překladatelů a tlumočnicků.
- 116 V projednávané věci ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že v Maďarsku neexistuje rejstřík nezávislých překladatelů nebo tlumočnicků. Předkládající soud uvádí, že z důvodu mezer ve vnitrostátní právní úpravě je prakticky nemožné zajistit kvalitu tlumočení poskytovaného podezřelým a obviněným. Maďarská vláda nicméně tvrdí, že vnitrostátní právní úprava upravující činnosti profesionálních tlumočnicků a překladatelů a pravidla trestního řízení umožňují každému, kdo neovládá maďarský jazyk, aby získal kvalitní jazykovou pomoc odpovídající požadavkům spravedlivého řízení. Odhlédneme-li od těchto úvah týkajících se vnitrostátního práva, je na předkládajícím soudu, aby provedl konkrétní a přesné posouzení okolností projednávané věci za účelem ověření, že tlumočení poskytnuté ve věci v původním řízení dotýčné osobě bylo s ohledem na požadavky vyplývající ze směrnice 2010/64 dostatečně kvalitní k tomu, aby se tato osoba mohla seznámit s důvody svého zatčení nebo obvinění, které proti ní bylo vzneseno, a mohla tak využít svého práva na obhajobu.
- 117 V důsledku toho musí být článek 5 směrnice 2010/64 vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost přijmout konkrétní opatření k zajištění dostatečně kvalitního poskytovaného tlumočení a překladů k tomu, aby podezřelý nebo obviněný pochopil obvinění, které proti němu bylo vzneseno, a aby toto tlumočení mohlo podléhat kontrole vnitrostátních soudů.
- 118 Podstatou druhé části první předběžné otázky je, zda v případě neexistence takového rejstříku nebo jiné metody přezkumu přiměřenosti kvality tlumočení a není-li možné zjistit, zda podezřelá nebo obviněná osoba byla informována o podezření či o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, musí být čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2012/13 ve spojení s čl. 48 odst. 2 Listiny vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby řízení bylo vedeno v nepřítomnosti.
- 119 Tato otázka vychází z předpokladu, že neexistence vnitrostátních opatření určených k zajištění kvality tlumočení má za následek, že je předkládající soud zbaven prostředků, které by mu umožnily přezkoumat, zda je kvalita tlumočení odpovídající. Je přitom třeba připomenout, že bez ohledu na existenci či neexistenci obecných vnitrostátních opatření, která umožňují zajistit a kontrolovat kvalitu tlumočení poskytovaného v rámci trestních řízení, přísluší předkládajícímu soudu, aby provedl konkrétní a přesné posouzení okolností projednávané věci, aby ověřil, zda tlumočení poskytnuté ve věci v původním řízení dotýčné osobě bylo s ohledem na požadavky vyplývající ze směrnice 2010/64 dostatečně kvalitní.
- 120 Po tomto ověření může předkládající soud dospět k závěru, že nemůže určit, zda dotyčná osoba byla o obvinění vznesených proti ní poučena v jazyce, kterému rozumí, buď proto, že tlumočení, které jí bylo poskytnuto, bylo nepřiměřené, nebo proto, že nelze určit kvalitu tohoto tlumočení. Z toho důvodu musí být druhá část první předběžné otázky chápána tak, že směřuje ke zjištění, zda čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2012/13, vykládané ve světle čl. 48 odst. 2 Listiny, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byla osoba souzena v nepřítomnosti, jestliže

z důvodu nepřiměřeného tlumočení nebyla v jazyce, kterému rozumí, poučena o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, nebo pokud není možné určit kvalitu poskytnutého tlumočení, a tedy prokázat, že o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, byla poučena v jazyce, kterému rozumí.

- 121 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že v souladu s čl. 6 odst. 3 EÚLP každý, kdo je obviněn z trestného činu, má právo „být neprodleně a v jazyce, jemuž rozumí, podrobně seznámen s povahou a důvodem obvinění proti němu“. Záruky poskytnuté čl. 6 odst. 1 a 3 EÚLP se vztahují na všechny „obviněné“ v autonomním smyslu, který má tento výraz v oblasti EÚLP. O „obvinění v trestních věcech“ se jedná od okamžiku, kdy je osobě úředně sděleno obvinění příslušnými orgány, nebo od okamžiku, kdy je situace této osoby podstatně ovlivněna úkony přijatými těmito orgány na základě tohoto podezření. Zejména osoba, která byla zatčena z důvodu podezření ze spáchání trestného činu, tak může být považována za osobu, která je „obviněna z trestného činu“, a může se domáhat ochrany podle článku 6 EÚLP (ESLP, 12. května 2017, Simeonovi v. Bulharsko, CE:ECHR:2017:0512JUD002198004, body 110 a 111).
- 122 Podle judikatury ESLP v oblasti trestního práva je přesná a úplná informace o obviněních vznesených proti obviněnému, a tedy právní kvalifikace, kterou ve vztahu k němu může soud použít, základní podmínkou spravedlivého řízení. Právo být informován o povaze a důvodu obvinění je třeba vnímat s ohledem na právo obviněného připravit si obhajobu (ESLP, 25. března 1999, Pélissier a Sassi v. Francie, CE:ECHR:1999:0325JU 002544494, body 52 a 54). Obeznamit někoho s tím, že je stíhán, představuje natolik významný právní úkon, že musí splňovat formální a obsahové náležitosti, které umožní zaručit skutečný výkon práv obviněného, takže nepostačuje povšechná a neoficiální povědomost (ESLP, 1. března 2006, Sejdivic v. Itálie, CE:ECHR:2006:0301JUD005658100, bod 99).
- 123 Spravedlivé řízení znamená, že každá osoba musí být schopna porozumět obvinění, které proti ní bylo vzneseno, aby se mohla hájit. Na osobu, která nehovoří jazykem trestního řízení, které je proti ní vedeno, nebo takovému jazyku nerozumí a nebyla jí poskytnuta jazyková pomoc, která by jí umožnila porozumět obviněním vzneseným proti ní, nelze nahlížet tak, že mohla uplatnit právo na obhajobu.
- 124 Tato základní záruka se materializuje zejména právem na tlumočení upraveným v článku 2 směrnice 2010/64, který stanoví, že podezřelým nebo obviněným osobám, které nemluví jazykem dotyčného trestního řízení nebo mu nerozumí, bude bez prodlení poskytnuto tlumočení při všech výsleších nebo soudních jednáních během trestního řízení, a právo na překlad podstatných dokumentů uvedené v článku 3 této směrnice.
- 125 Je-li podezřelá nebo obviněná osoba zatčena nebo zadržena, ukládá článek 4 směrnice 2012/13 členským státům povinnost poskytnout jí písemné poučení, v němž jsou zejména uvedena procesní práva vyjmenovaná v článku 3 této směrnice.
- 126 Článek 4 odst. 5 směrnice 2012/13 rovněž stanoví, že členské státy zajistí, aby podezřelý nebo obviněný obdržel písemné poučení o právech sepsané v jazyce, kterému rozumí. Není-li písemné poučení o právech v příslušném jazyce k dispozici, musí být podezřelý nebo obviněný o svých právech „poučen ústně v jazyce, kterému rozumí“.
- 127 Článek 6 odst. 1 směrnice 2012/13 stanoví, že členské státy zajistí, aby byly podezřelému nebo obviněnému poskytnuty informace o trestném činu, z jehož spáchání je podezírán nebo obviněn. Tyto informace mu musí být poskytnuty „neprodleně a v tak podrobné formě, aby byl zajištěn spravedlivý proces a účinný výkon práva na obhajobu“.

- 128 Je pravda, že směrnice 2012/13 neupravuje otázku podmínek, podle nichž mají být obviněnému sdělovány informace o obvinění, stanovené v článku 6 této směrnice. Tyto podmínky nicméně nemohou ohrozit cíl stanovený zejména v tomto článku 6 spočívající, jak rovněž vyplývá z bodu 27 odůvodnění uvedené směrnice, v tom, aby bylo podezřelému nebo obviněnému z trestného činu umožněno připravit si obhajobu a aby byl zajištěn spravedlivý proces (rozsudek ze dne 13. června 2019, Moro, C-646/17, EU:C:2019:489, bod 51 a citovaná judikatura).
- 129 Z toho vyplývá, že informace, které musí být sděleny každé osobě podezřelé nebo obviněné ze spáchání trestného činu podle článku 6 směrnice 2012/13, musí být poskytnuty v jazyce, kterému tato osoba rozumí, případně prostřednictvím jazykové pomoci tlumočníka nebo skrze písemný překlad.
- 130 Vzhledem k tomu, že právo na informace o obvinění, které bylo vůči určité osobě vzneseno, je určující pro celé trestní řízení, je okolnost, že osobě, která nehovoří jazykem tohoto řízení nebo mu nerozumí, nebyla poskytnuta jazyková pomoc, která by jí umožnila pochopit jeho obsah a hájit se, postačuje k tomu, aby řízení nebylo spravedlivé a porušilo účinný výkon práva na obhajobu.
- 131 Je pravda, že čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 stanoví, že členské státy zajistí, aby nejpozději při předložení obžaloby soudu byly poskytnuty podrobné informace o obvinění, včetně informací o povaze a právní kvalifikaci trestného činu a o formě účasti obviněného. V důsledku toho toto ustanovení umožňuje, aby neposkytnutí těchto informací, zejména z důvodu, že nebyly poskytnuty v jazyce, kterému obžalovaný rozumí, mohlo být zhojeno v trestním řízení před soudem.
- 132 Rovněž z toho však vyplývá, že trestní soud se nemůže, aniž poruší článek 6 směrnice 2012/13, jakož i spravedlivý proces a účinný výkon práva na obhajobu, jež má zaručit, vyslovit k obžalobě v případě nepřítomnosti obžalovaného v řízení, pokud nebyl obžalovaný předtím informován v jazyce, kterému rozumí, o obvinění, které proti němu bylo vzneseno.
- 133 V projednávané věci by tedy v případě, že by na základě posouzení skutkových okolností, které přísluší provést předkládajícímu soudu, bylo prokázáno, že poskytnuté tlumočení nebylo dostatečně kvalitní, aby umožnilo obviněnému pochopit důvody jeho zatčení a obvinění vznesená proti němu, mohla taková okolnost bránit pokračování v trestním řízení v nepřítomnosti.
- 134 Kromě toho vzhledem k tomu, že právo podezřelého a obviněného být přítomen při řízení před soudem je zakotveno v čl. 8 odst. 1 směrnice 2016/343, možnost vést trestní řízení v nepřítomnosti je v odstavci 2 téhož článku vázáno na podmínku, že tyto osoby byly o řízení před soudem řádně vyrozuměny a na následky nedostavení se k soudu upozorněny.
- 135 Dále platí, že podle článku 9 této směrnice členské státy musí zajistit, aby v případech, kdy podezřelá nebo obviněná osoba nebyla přítomna při řízení, které bylo proti ní vedeno před soudem, a kdy nebyly splněny podmínky stanovené v čl. 8 odst. 2 uvedené směrnice, měla tato osoba právo na nové řízení před soudem nebo jiný prostředek právní nápravy, který umožní nově posoudit skutkový stav věci. Takové ustanovení však nemůže odůvodnit to, že osoba může být odsouzena v nepřítomnosti, pokud nebyla informována o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, v souladu s tím, co vyžaduje tento čl. 8 odst. 2, jestliže tento nedostatek poučení vyplývá z nevyhovujícího tlumočení, a představuje tedy porušení jiných ustanovení unijního práva.

- 136 Kromě toho v případě, že by se v projednávané věci na základě posouzení skutkových okolností, které přísluší provést předkládajícímu soudu, ukázalo, že nelze určit kvalitu poskytnutého tlumočení, mohla by taková okolnost rovněž bránit pokračování v trestním řízení v nepřítomnosti. Skutečnost, že není možné prokázat kvalitu poskytnutého tlumočení, totiž znamená, že není možné určit, zda byla obviněná osoba informována o podezření či o obvinění, které proti ní bylo vzneseno. Všechny úvahy týkající se případu zkoumaného v bodech 121 až 135 tohoto rozsudku jsou tedy z důvodu rozhodující povahy práva na informace o obvinění pro celé trestní řízení a z důvodu základní povahy práva na obhajobu *mutatis mutandis* použitelné na tento druhý případ.
- 137 Článek 2 odst. 5 směrnice 2010/64, čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2012/13, vykládané ve světle čl. 48 odst. 2 Listiny, tak musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byla osoba souzena v nepřítomnosti, jestliže z důvodu nevyhovujícího tlumočení nebyla v jazyce, kterému rozumí, poučena o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, nebo pokud není možné určit kvalitu poskytnutého tlumočení, a tedy prokázat, že o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, byla poučena v jazyce, kterému rozumí.
- 138 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že:
- článek 5 směrnice 2010/64 musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost přijmout konkrétní opatření k zajištění dostatečně kvalitního poskytovaného tlumočení a překladů k tomu, aby podezřelý nebo obviněný pochopil obvinění, které proti němu bylo vzneseno, a aby toto tlumočení mohlo podléhat kontrole vnitrostátních soudů;
 - článek 2 odst. 5 směrnice 2010/64, čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2012/13, vykládané ve světle čl. 48 odst. 2 Listiny, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byla osoba souzena v nepřítomnosti, jestliže z důvodu nevyhovujícího tlumočení nebyla informována o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, v jazyce, kterému rozumí, nebo pokud není možné určit kvalitu poskytnutého tlumočení, a tedy prokázat, že o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, byla informována v jazyce, kterému rozumí.

K druhé a třetí otázce

- 139 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda zásada nezávislosti soudnictví zakotvená v článku 19 SEU a článku 47 Listiny musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby předseda NÚS jmenoval, přičemž tím obchází použití výběrového řízení na pozice soudců a činí tak prostřednictvím dočasného přímého jmenování, předsedu soudu, přičemž takový předseda je mimo jiné oprávněn rozhodovat o rozdělování věcí, zahajovat kárná řízení proti soudcům a hodnotit výkon soudců, a v případě kladné odpovědi, zda je řízení před takto řízeným soudem spravedlivé. Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda tato zásada musí být vykládána v tom smyslu, že brání systému odměňování, který pro soudce stanoví nižší plat, než je plat státních zástupců téže kategorie, a který umožňuje vyplácení prémie soudcům podle volného uvážení, a v případě kladné odpovědi, zda musí být uvedena zásada vykládána v tom smyslu, že za takových podmínek nemůže být zaručeno právo na spravedlivý proces.
- 140 Vzhledem k tomu, že maďarská vláda a Komise zpochybňují přípustnost těchto otázek v podstatě z důvodu, že výklad článku 19 SEU ani článku 47 Listiny není relevantní pro vyřešení sporu v původním řízení, je třeba připomenout, jak vyplývá ze samotného znění článku 267 SFEU, že požadované rozhodnutí o předběžné otázce musí být „nezbytné“ k tomu, aby předkládající soud

mohl „vydat rozsudek“ ve věci, která mu byla předložena (rozsudek ze dne 26. března 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 45 a citovaná judikatura).

- 141 Soudní dvůr opakovaně připomněl, že ze znění i systematiky článku 267 SFEU vyplývá, že řízení o předběžné otázce zejména předpokládá, že před vnitrostátními soudy skutečně probíhá spor, v jehož rámci mají vnitrostátní soudy vydat rozhodnutí, které může zohlednit rozsudek vydaný v rámci řízení o předběžné otázce (rozsudek ze dne 26. března 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 46 a citovaná judikatura).
- 142 V rámci takového řízení musí mezi uvedeným sporem a ustanoveními unijního práva, jejichž výklad je požadován, existovat takový vztah, aby byl tento výklad objektivně nezbytný pro rozhodnutí, které musí předkládající soud přijmout (rozsudek ze dne 26. března 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 48 a citovaná judikatura).
- 143 V projednávané věci z předkládacích rozhodnutí nevyplývá, že by mezi ustanoveními unijního práva, kterých se týkají druhá a třetí předběžná otázka, a sporem v původním řízení existoval vztah, který by mohl požadovaný výklad učinit nezbytným k tomu, aby předkládající soud mohl na základě závěrů vyplývajících z takového výkladu přijmout rozhodnutí nezbytná pro řešení tohoto sporu (obdobně viz rozsudek ze dne 26. března 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 52 a citovaná judikatura).
- 144 Zaprvé totiž, jak uvedl generální advokát v bodech 90 a 91 svého stanoviska, spor v původním řízení se nijak netýká maďarského soudního systému jako celku, jehož určité aspekty mohou ohrožovat soudní nezávislost, a konkrétně nezávislost předkládajícího soudu při aplikaci unijního práva. V tomto ohledu skutečnost, že mezi sporem v původním řízení a článkem 47 Listiny, či dokonce obecně s článkem 19 SEU může existovat věcný vztah, nestačí k tomu, aby bylo splněno kritérium nezbytnosti uvedené v článku 267 SFEU. K tomu je třeba, aby výklad těchto ustanovení, jak je požadován v rámci druhé a třetí otázky, byl objektivně nezbytný pro rozhodnutí, které musí předkládající soud přijmout, pokud jde o meritum původního sporu, což není případ v projednávané věci.
- 145 Zadruhé, ačkoli již Soudní dvůr rozhodl, že předběžné otázky týkající se výkladu procesních ustanovení unijního práva, která je dotýčný předkládající soud povinen použít k vynesení svého rozsudku, jsou přípustné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. února 2011, Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85, body 41 a 42), druhá a třetí otázka položené v rámci projednávané věci takový rozsah nemají (obdobně viz rozsudek ze dne 26. března 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 50).
- 146 Zatřetí odpověď Soudního dvora na uvedené otázky podle všeho ani nemůže předkládajícímu soudu poskytnout výklad unijního práva, který by mu umožnil rozhodnout o procesních otázkách vnitrostátního práva před tím, než bude moci rozhodnout o meritu sporu, který mu byl předložen (obdobně viz rozsudek ze dne 26. března 2020, Miasto Łowicz a Prokurator Generalny, C-558/18 a C-563/18, EU:C:2020:234, bod 51).
- 147 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že druhá a třetí otázka jsou nepřípustné.

K nákladům řízení

- 148 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby nejvyšší soud členského státu v návaznosti na mimořádný opravný prostředek pro porušení zákona konstatoval protiprávnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, která byla Soudnímu dvoru předložena soudem nižšího stupně na základě tohoto ustanovení, z důvodu, že položené otázky nejsou relevantní a nezbytné k vyřešení sporu v původním řízení, avšak nejsou dotčeny právní účinky rozhodnutí, které obsahuje tuto žádost. Zásada přednosti unijního práva ukládá soudu nižšího stupně, aby nepřihlížel k takovému rozhodnutí nejvyššího vnitrostátního soudu.
- 2) Článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo proti vnitrostátnímu soudci zahájeno kárné řízení z důvodu, že předložil Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě tohoto ustanovení.
- 3) Článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost přijmout konkrétní opatření k zajištění dostatečně kvalitního poskytovaného tlumočení a překladů k tomu, aby podezřelý nebo obviněný pochopil obvinění, které proti němu bylo vzneseno, a aby toto tlumočení mohlo podléhat kontrole vnitrostátních soudů.

Článek 2 odst. 5 směrnice 2010/64, čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení, vykládané ve světle čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byla osoba souzena v nepřítomnosti, jestliže z důvodu nevyhovujícího tlumočení nebyla informována o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, v jazyce, kterému rozumí, nebo pokud není možné určit kvalitu poskytnutého tlumočení, a tedy prokázat, že o obvinění, které proti ní bylo vzneseno, byla informována v jazyce, kterému rozumí.

Podpisy.